

C-306/20. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2020. július 9.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Administratīvā apgabaltiesa (Lettország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. június 4.

Felperes:

SIA Visma Enterprise

Alperes:

Konkurences padome

Az alapeljárás tárgya

A SIA Visma Enterprise lett kereskedelmi társaság által az Administratīvā apgabaltiesához (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) a nemzeti versenyjog területén benyújtott kereset, amellyel e társaság a Latvijas Republikas Konkurences padome (a Lett Köztársaság versenytanácsa; a továbbiakban: versenytanács) azon határozatának megsemmisítését kéri, amely vele szemben bírságot szabott ki amiatt, hogy az e társaság által a termékeinek (két számviteli programnak) a forgalmazóival kötött szerződések előírták az ügyfeleknek a szóban forgó forgalmazó számára történő fenntartását egy meghatározott ideig (hat hónapig) az adásvételi szerződés megkötése előtt, azaz az értékesítési eljárás lefolytatásának ideje alatt.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az alapügyben, amely egy [tag]állami belső helyzettel kapcsolatos, amelyben azonban az uniós versenyjogi szabályokhoz lényegében hasonló nemzeti szabályokat kell alkalmazni, a kérdést előterjesztő bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének, valamint a 330/2010 rendelet

2. cikkének és 4. cikke b) pontjának értelmezését kéri a következők tisztázása céljából:

- kartellnek kell-e tekinteni egy gyártó és bizonyos forgalmazók között létrejött olyan megállapodást, amely értelmében a forgalmazó, aki egy ügyféllel való potenciális ügyletet a gyártónál nyilvántartásba vett, e nyilvántartásba vételtől kezdődően hat hónapig elsőbbséget élvez az értékesítési eljárásnak a szóban forgó ügyféllel történő lefolytatása tekintetében, kivéve ha ez ellen az ügyfél kifogást emel;
- e megállapodás tekintetében alkalmazandók-e az európai uniós szabályozásban előírt mentességek – többek között a kizárólagos forgalmazási rendszerrel kapcsolatos mentességek – és milyen feltételek mellett;
- milyen jelentőségük lehet e tekintetben azon körülményeknek, hogy i. a többi szerződő féllel (a forgalmazókkal) szemben nem került sor bírság kiszabására; ii. a forgalmazási hálózat piaci részesedése nem haladja meg a 30%-ot, és iii. a forgalmazó ügyfelének joga van ahhoz, hogy ezt az előnyt, valamint az alapügy egyéb körülményeit kifogásolja.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A jelen ügyben szóban forgó, valamely gyártó és egyes forgalmazók közötti megállapodás (amely értelmében a potenciális ügylet nyilvántartásba vételétől számított 6 – hat – hónapos időtartamban a forgalmazó, akinek részéről a nyilvántartásba vétel a potenciális ügylet előtt megtörtént, elsőbbséget élvez az értékesítési eljárásnak a szóban forgó végfelhasználóval történő lefolytatására, kivéve ha ez utóbbi kifogást emel ellene) – az Európai Unió működéséről szóló szerződés helyes értelmezése alapján – tekinthető-e vállalkozások közötti olyan megállapodásnak, amelynek célja az [EUMSZ] 101. cikk (1) bekezdése értelmében a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása?

2) A jelen ügyben szóban forgó, valamely gyártó és egyes forgalmazók közötti, az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezéseivel összhangban értelmezett megállapodás hordoz-e olyan elemeket magában, amelyek lehetővé teszik annak értékelését, hogy e megállapodás nem mentesül-e az általános kartelltilalom alól?

3) Úgy kell-e tekinteni, hogy a jelen ügyben szóban forgó, valamely gyártó és egyes forgalmazók közötti, az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezéseivel összhangban értelmezett megállapodás kivételt jelent? Azon kivétel, amely lehetővé teszi olyan vertikális megállapodások megkötését, amelyek a szállító számára fenntartott, vagy a szállító által más vevőhöz rendelt kizárólagos területen vagy kizárólagos ügyfélcsoportnak történő aktív értékesítés korlátozását írják elő, amennyiben ez a korlátozás nem korlátozza a vevő ügyfelei általi értékesítést, és amennyiben a szállító (a felperes) piaci részesedése nem

haladja meg a 30%-ot, csak a kizárólagos forgalmazási rendszerekre alkalmazandó?

4) A jelen ügyben szóban forgó, valamely gyártó és egyes forgalmazók közötti, az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezéseivel összhangban értelmezett megállapodásnak a jogsértés tényállását megvalósító eleme állhat-e csak egyetlen gazdasági szereplő jogellenes magatartásából? A jelen ügynek az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezéseivel összhangban értelmezett körülményei között vannak-e az egyetlen gazdasági szereplő kartellben való részvételére utaló valószínűsítő körülmények?

5) A jelen ügynek az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezéseivel összhangban értelmezett körülményei között vannak-e a forgalmazási rendszeren belüli versenykorlátozásra (torzításra), a felperes javára fennálló előnyre, illetve a versenyre gyakorolt negatív hatásra utaló valószínűsítő körülmények?

6) A jelen ügynek az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezéseivel összhangban értelmezett körülményei között, ha a forgalmazási hálózat piaci részesedése nem haladja meg a 30%-ot (a felperes egy gyártó, ami miatt a piaci részesedése magában foglalja a forgalmazói értékesítési volumenét is), vannak-e a forgalmazási rendszerben és/vagy azon kívül a versenyre gyakorolt negatív hatásokra utaló valószínűsítő körülmények, és e megállapodás a kartelltilalom hatálya alá tartozik?

7) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikkének (3) bekezdésével és a 2010. április 20-i 330/2010 bizottsági rendelet 2. cikkével összhangban, e rendelet 4. cikkének b) pontjával együttesen értelmezve:

- Alkalmazandó-e a mentesség egy olyan forgalmazási rendszerre, amely értelmében i. maga a forgalmazó (kereskedő) választja meg azt a potenciális ügyfelet, amellyel együtt fog működni; ii. a szállító nem határozta meg előzetesen, objektív, egyértelműen ismert és ellenőrizhető kritériumok alapján az ügyfeleknek egy olyan konkrét csoportját, amely számára az egyes forgalmazók a szolgáltatásaikat nyújtják; iii. a szállító a forgalmazó (kereskedő) kérésére a potenciális ügyfeleket fenntartja az említett forgalmazó számára; iv. a többi forgalmazó nem ismeri, illetve őket korábban nem tájékoztatták a potenciális ügyféllel kapcsolatos fenntartásról; illetve amely értelmében v. a potenciális ügyfél fenntartásának és az ebből eredő, egy konkrét forgalmazó javára szolgáló kizárólagos forgalmazási rendszer létrejöttének egyetlen kritériuma az említett forgalmazó kérése, nem pedig a szállító elhatározása; illetve amely értelmében vi. a fenntartás a potenciális ügylet nyilvántartásba vételétől számított 6 – hat – hónapig marad hatályban (amely időszak leteltével a kizárólagos forgalmazás hatálya megszűnik)?

- Úgy kell-e tekinteni, hogy a passzív értékesítések korlátozására nem kerül sor, ha a gyártó és a forgalmazó között kötött megállapodás magában foglalja azt a feltételt, hogy a vevő (végfelhasználó) kifogást emelhet a hivatkozott fenntartással szemben, azonban őt erről a feltételről nem tájékoztatták? A vevő (végfelhasználó) magatartása érintheti-e (igazolhatja-e) a gyártó és a forgalmazó közötti megállapodás feltételeit?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikkének (1) bekezdése.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2010. április 20-i 330/2010/EU bizottsági rendelet (HL 2010. L 102., 1. o.) 2. cikke és 4. cikkének b) pontja.

A Bíróság ítélkezési gyakorlata

A Bíróság 2013. március 14-i Allianz Hungária Biztosító és társai ítélete (C-32/11, EU:C:2013:160), 20. pont.

A nemzeti jogi háttér

Konkurences likums (versenytörvény) (*Latvijas Vēstnesis*, 2001.10.23., 151. sz.; a módosított változata) (a továbbiakban: versenytörvény), 1., 2. és 11. cikk (e törvény 11. cikke (1) bekezdésének szövege lényegében megfelel az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének).

Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumi Nr. 797 „Noteikumi par atsevišķu vertikālo vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam” (2008. szeptember 29-i 797. sz. minisztertanácsi rendelet „Bizonyos vertikális megállapodásoknak a versenytörvény 11. cikkének (1) bekezdésében előírt kartelltilalom alóli mentességére vonatkozó rendelkezések) (*Latvijas Vēstnesis*, 2008.10.02., 153. sz.) (a továbbiakban: 797. sz. rendelet”), 8.2.1. pont [e pont tartalma hasonló a 330/2010 rendelet 4. cikke b) pontjának i. alpontjában előírt kivétel tartalmához].

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes SIA Visma Enterprise (amely a megtámadott határozat által megbírságot két társaság, nevezetesen a SIA FMS Software és a SIA FMS egyesülésével jött létre) két számviteli programhoz – a *Horizon* és *Horizon Start* (a továbbiakban: szóban forgó termékek) – fűződő szerzői jogok jogosultja.

- 2 A felperes a szóban forgó termékeket saját maga, valamint forgalmazók útján egyaránt forgalmazta, oly módon, hogy a forgalmazókkal általános együttműködési megállapodásokat kötött (a továbbiakban: vitatott megállapodás[ok]).
- 3 A vitatott megállapodás 4.1. kikötése (a továbbiakban: vitatott kikötés) a következőket állapította meg (az említett szövegben a felperes „szállítóként”, a forgalmazó pedig „partnerként” van megnevezve):

„Az értékesítési eljárásnak egy meghatározott végfelhasználóval történő megkezdésekor a partner köteles nyilvántartásba venni a potenciális ügyletet a szállító által létrehozott adatbázisban, azaz elküldeni a szerződés 1. mellékletében meghatározott elektronikus kérelmet a valamennyi lehetséges és rendelkezésre álló, az 1. mellékletben foglalt információval kitöltve. Nyilvántartásba vett potenciális ügyletek esetén az értékesítési eljárásnak a szóban forgó végfelhasználóval történő lefolytatása tekintetében elsőbbséget kell adni annak a partnernek, akinek részéről a nyilvántartásba vétel az ügylet előtt megtörtént, kivéve ha ez ellen a végfelhasználó kifogást emel. Ezen előny a potenciális ügylet nyilvántartásba vételének időpontjától számított 6 (hat) hónapig fennmarad.”

- 4 A 2013. december 9-i határozattal (a továbbiakban: megtámadott határozat) a versenytanács megállapította, hogy a vitatott kikötés sérti a versenytörvény 11. cikkének (1) bekezdésében megállapított tilalmat, és ennél fogva a vitatott szerződéseket kartelleknek kell minősíteni, amelyek korlátozzák a versenyt a forgalmazók között. Ugyanezen határozattal a felperessel szemben 64 029,23 euró (45 000 LVL) bírságot szabtak ki. A versenytanács nem tartotta sem célszerűnek, sem pedig szükségesnek a forgalmazóknak a kartell társrésztvevőiként történő felelősségre vonását. A versenytanács azt is jelezte, hogy a jogsértés több mint öt évig tartott, és a felperes kezdeményezésére szűnt meg.
- 5 A felperes a megtámadott határozattal szemben keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz. A 2015. május 8-i ítélettel a kérdést előterjesztő bíróság részben helyt adott a felperes követelésének, annak azon részét illetően, amely a bírságnak a két társasággal (azon két társaság, amelyek egyesülésével a felperes létrejött) szemben egyetemlegesen történő kiszabására vonatkozott, azonban a keresetet az ezt meghaladó részében elutasította.
- 6 A két fél által benyújtott felülvizsgálati kérelmek vizsgálatát követően a Senāta Administratīvo lietu departaments (a legfelsőbb bíróság közigazgatási kollégiuma, a továbbiakban: Senāts) a 2017. június 16-i ítéletével hatályon kívül helyezte a kérdést előterjesztő bíróság 2015. május 8-i ítéletét, és az ügyet visszautalta a bírósághoz új vizsgálat céljából. A 2018. szeptember 13-i ítélettel a kérdést előterjesztő bíróság ismét elutasította a keresetet, és megállapította, hogy a megtámadott határozat jogszerű és megalapozott. A felperes későbbi felülvizsgálati kérelmének vizsgálatát követően a Senāts (legfelsőbb bíróság) a 2019. november 26-i ítéletével a kérdést előterjesztő bíróság 2018. szeptember 13-i ítéletét is hatályon kívül helyezte, és rámutatott, hogy ezen ítélet nem

vizsgálta megfelelően a felperesnek a megállapodás jellegével, valamint annak jogi és gazdasági összefüggéseivel kapcsolatos érveket, és nem vette figyelembe az annak hatékony végrehajtásával kapcsolatos bizonyítékokat.

- 7 Egyéb megfontolások mellett a Senāts (legfelsőbb bíróság) úgy vélte, hogy a kérdést előterjesztő bíróság tévesen állapította meg azt, hogy a vitatott kikötésben foglalt, „kivéve ha ez ellen a végfelhasználó kifogást emel” kivétel nem releváns. Álláspontja szerint ugyanis a megállapodás jellegének, terjedelmének és hatályának meghatározása érdekében azt kell megvizsgálni, hogy az e megállapodásban résztvevők miként kívánták azt végrehajtani, különösen, hogy miként kezelnék az ügyfelek esetleges kifogásait, és melyek lennének az eladó cselekményeinek korlátai az ügyfél által kifejezett kifogás alapján. A Senāts (legfelsőbb bíróság) értelmezése szerint ezenkívül nincs jelentősége annak, hogy az ügyfél az ilyen kivétel létezéséről tud-e, vagy sem, valamint hogy a megállapodás tartalmát általánosságban ismeri-e, vagy sem. Annak van jelentősége, hogy miként írták elő, hogy az eladóknak az értékesítési eljárás során hogyan kell viselkedniük, ha ilyen kifogásokat kapnak. A Senāts (legfelsőbb bíróság) hozzátette, hogy a megállapodás tartalmát annak szó szerinti szövege, valamint a felek által az eljárás során előterjesztett azon bizonyítékok alapján kell értékelni, amelyek igazolhatják a megállapodás valódi jellegét.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

A jogsértés fennállásáról

- 8 **A versenytanács** szerint a vitatott kikötés által előírt rendszer, amely szerint a forgalmazó – azáltal, hogy egy potenciális ügyletet a felperes ügyféladatbázisában nyilvántartásba vesz – „az értékesítési eljárás [...] lefolytatása tekintetében elsőbbséget” élvez, és ez az előny egy meghatározott ideig, azaz hat hónapig fennmarad, csökkenti a forgalmazók közötti versenyt, valamint az általuk egymásra gyakorolt versenynyomást. Mivel csak potenciális ügyfelekről van szó, a forgalmazóknak nincs lehetőségük versenyezni egymással annak érdekében, hogy a szóban forgó termékeket kedvezőbb feltételek mellett kínálják. Az említett előny nyújtása az ügyfeleknek a felperes által a forgalmazók között történő koordinált elosztását jelenti, ami korlátozza a versenyt e forgalmazók között. A versenytanács szerint, mivel a vitatott kikötés célja a verseny korlátozása, a vitatott szerződés cél általi korlátozásnak minősül, következésképpen nem kell elemezni a vitatott kikötés tényleges alkalmazását, illetve annak hatásait. A versenytanács szerint a vitatott kikötésben a „[...] kivéve ha ez ellen a végfelhasználó kifogást emel” kitétel említése nem releváns a versenykorlátozásra alkalmazandó bizonyítási követelmény szintjének értékeléséhez. Amennyiben az említett feltételt figyelembe kell venni a jelen ügyben előírt bizonyítási szint meghatározásakor, a versenykorlátozás attól függ, hogy a megállapodás végrehajtására a gyakorlatban miként kerül sor az egyes konkrét forgalmazók esetében. Márpedig a különösen súlyos versenykorlátozás az ügyfél magatartásától függetlenül fennáll.

- 9 **A felperes** tagadja, hogy a cselekményei a verseny megakadályozására, korlátozására vagy torzítására irányulnak. A vitatott szerződés nem egy olyan rendszert hoz létre, amelyben a valamely potenciális ügylet nyilvántartásba vétele megszünteti vagy korlátozza a versenyt, mivel nem egy olyan kölcsönös megállapodás megkötésére került sor, amely szerint a forgalmazók az ajánlataikat nem teszik meg egy másik forgalmazó által regisztrált (utóbbi számára fenntartott) ügyfélnek, és a felperes nem tett ígéretet arra, hogy a szóban forgó ügyfél tekintetében nem tárgyal más forgalmazóval. A felperes szerint a nyilvántartásba vétel nem akadályoz más forgalmazókat abban, hogy aktívan kereskedjenek olyan ügyfelekkel, akik már kapcsolatba kerültek az egyik forgalmazóval vagy magával a felperessel, ideértve a későbbi időszakokat is. Következésképpen az ügyfélnek joga van bármely forgalmazót kiválasztani, ami kizárja a piac felosztásának lehetőségét. Nincsenek olyan egyéb (a vitatott szerződéstől eltérő) körülmények, amelyek igazolják a feleknek a piac ügyfelek tekintetében történő felosztására irányuló közös célját. Ha egy forgalmazót nem tájékoztattak a valamely másik forgalmazó által tett konkrét fenntartásról, akkor őt valójában nem korlátozzák, és nem is ösztönzik arra, hogy tartózkodjon az ügyfél számára valamely ajánlat megtételétől. Következésképpen a forgalmazók közötti verseny semmilyen formában nem csökken. A vitatott szerződés nem ír elő kényszerítő mechanizmust és szankciókat sem. A felperes hozzáteszi, hogy bár az Európai Unió Bírósága vizsgálta a piac felosztására vonatkozó feltételeket a luxustermékek forgalmazásán alapuló szelektív forgalmazási rendszer keretében, a piac felosztására vonatkozó feltételek jogszerűségével kapcsolatos megállapításai a jogszerűen igazolt valamennyi forgalmazási rendszerre (szelektív és kizárólagos) alkalmazandók.

A vitatott kikötés igazolásáról (jogszerű cél)

- 10 **A felperes** úgy véli, hogy ha egy megállapodásnak, amely korlátozza a forgalmazó értékesítési lehetőségeit, akár bizonyos vevőkre is, jogszerű célja van, és azt arányosan alkalmazzák, akkor az ilyen megállapodás nem tekinthető tiltottnak a versenytörvény 11. cikkének (1) bekezdése alapján. Hozzáteszi, hogy a vitatott kikötés által biztosított előny arra ösztönözte a forgalmazókat, hogy aktívan vegyenek részt a szóban forgó termékek forgalmazásában, azaz a forgalmazók aktívan, egymással versenyezve kereskedtek. A felperes azt állítja, hogy egyenlően járt el valamennyi forgalmazóval szemben, mivel ugyanazokat az értékesítési feltételeket írta elő valamennyi engedéllyel rendelkező forgalmazó számára, akikkel szemben az érkezés sorrendje alapján járt el. A vitatott kikötés szükséges jellegét a szóban forgó ágazat és termék sajátosságai határozták meg. Értelmezése szerint ugyanis a szóban forgó termékek összetett számviteli programok, amelyeket rendszeresen frissíteni kell, és amelyeknek bizonyos körülmények között alkalmazkodniuk kell a szóban forgó ügyfelek sajátos igényeihez. Annak biztosítása érdekében, hogy az ügyfél egy jó minőségű és hatékony terméket kapjon (amely kérdés a termék jóhírnevével függ össze), a forgalmazók munkájának a felperes által történő ellenőrzése, valamint a felperes és a forgalmazók között a szóban forgó termék beszerelésével és a konkrét

megoldások javaslatával kapcsolatos rendszeres konzultáció egyaránt szükséges. Ezenkívül a vitatott kikötés lehetővé tette a felperes mint gyártó számára, hogy megtervezze a bevételeit, potenciális ügyfélkört azonosítson be, döntsön a terméke fejlesztésébe történő beruházásokról, hatékonyan használja fel a forrásokat, egyenlő együttműködési feltételeket határozzon meg a forgalmazókkal szemben, valamint hogy az ügyfélnek a forgalmazó által kért gyártói kedvezményt adjon.

- 11 **A versenytanács** szerint úgy kell tekinteni, hogy a vitatott megállapodás cél általi versenykorlátozást jelent, tekintettel különösen arra, hogy a felperes nem adott racionális és gazdaságilag észszerű magyarázatot annak igazolására, hogy szükséges korlátozni a forgalmazó azon jogát, hogy a szolgáltatásait egy olyan ügyfélnek kínálja, akivel kapcsolatban a felperest egy másik forgalmazó korábban tájékoztatta, aki ezáltal az említett ügyfelet saját maga számára tartotta fenn. A potenciális ügyfélkör azonosítása, valamint a termékének fejlesztésébe történő beruházással kapcsolatos döntéshozatal érdekében nem elengedhetetlen az ügyfelek bizonyos forgalmazók számára történő fenntartása, mivel például a múltbeli információk is felhasználhatók.

A tilalom alóli esetleges mentességről

- 12 **A felperes** úgy véli, hogy a vitatott szerződés mentességet (tilalom alóli kivétel) élvez a 797. sz. rendelet 8.2.1. pontja alapján.
- 13 **A versenytanács** ezzel nem ért egyet, és azzal érvel, hogy a vitatott szerződés korlátozza azt az ügyfélkört, amelynek a forgalmazók jogosultak a szóban forgó termékeket forgalmazni. Ezenkívül megjegyzi, hogy a 797. sz. rendelet 8.2.1. pontja kivételes esetekben megengedi az aktív értékesítések korlátozását (a forgalmazók magatartása abban áll, hogy aktívan keresnek ügyfeleket akár egy nem korlátozott területen, akár pedig egy nem korlátozott ügyfélkör tekintetében), a passzív értékesítések korlátozását azonban tiltja (ebben az esetben a forgalmazóhoz olyan ügyfél fordul, amely nem tartozik a kizárólag a forgalmazóhoz rendelt területhez vagy ügyfélkörhöz). A kivétel csak azon helyzetekre alkalmazandó, amelyekben kizárólagos forgalmazási rendszer áll fenn. Az említett rendelkezés nem értelmezhető tágan, és nem vonatkozhat bármely olyan esetre, amikor „kizárólagos megállapodás” megkötésére került sor azáltal, hogy valamely terméket csak egyszer értékesítettek egy meghatározott ügyfél számára. Ennélfogva a versenytanács szerint a vitatott kikötés nem hoz létre kivételes forgalmazási rendszert. Álláspontja szerint a vitatott rendszer nem tekinthető kizárólagosnak, mivel az nincs előre meghatározva, a kizárólagosságát pedig továbbra is maguk a forgalmazók határozzák meg szelektíven. Ennélfogva nem kell értékelni a passzív értékesítések esetleges korlátozásait sem. Egy forgalmazót nem lehet akadályozni abban, hogy egy konkrét ügyféltől versenyezzen, ha e forgalmazó olyan helyzetben van, hogy jobb árat és jobb minőségű szolgáltatást kínál. A jelen ügyben szóban forgó fenntartás korlátozza azt a lehetőséget, hogy a többi forgalmazó alacsonyabb árakat és jobb minőséget kínáljon, ami miatt cél általi versenykorlátozásnak minősül.

A jogsértők személyéről

- 14 **A felperes** arra hivatkozik, hogy a jogsértés megállapítása érdekében a megtámadott határozatnak konkrétan meg kellett volna határoznia a jogsértésben részt vevő szereplők számát. Mivel a megtámadott határozat a forgalmazókat nem tekintette a jogsértésért felelősnek, csak egy személyt nyilvánított a jogsértés elkövetőjének. Márpedig a kartell fennállásának megállapítása érdekében a versenytanácsnak két vagy több szereplőt kellett volna a jogsértés elkövetőjeként azonosítania. A versenytanács nem rendelkezik mérlegelési mozgástérrel a jogellenes magatartásokért való felelősség megállapítása során. Ezenkívül a vitatott kikötést nem kényszerítették rá a forgalmazókra, tekintettel különösen arra, hogy azoknak több érdeke fűződött az említett kikötéshez, mint a felperesnek.
- 15 **A versenytanács** úgy véli, hogy jogosult volt arra, hogy ne rója fel a forgalmazóknak a kartellért való felelősséget, mivel azok nem vettek részt aktívan a vitatott szerződés megkötésében, a felperessel szembeni tárgyalóerejük pedig nem jelentős. Értelmezése szerint annak megállapítása céljából, hogy kartell esetében a versenytörvény 11. cikkének (1) bekezdésének megsértése áll fenn, nem szükséges a felelősséget az abban részt vevő valamennyi személynek felróni. A versenytanács nem azért szüntette meg az eljárást a forgalmazókkal szemben, mert a magatartásukat nem tekintette az említett rendelkezés megsértésének, hanem célszerűségi okok miatt.

Az érintett piac és a piaci részesedés meghatározásáról

- 16 **A felperes** azzal érvel, hogy a versenytanács – a szabályozással, a logikával, valamint a vertikális megállapodásokra vonatkozó saját megállapításaival ellentétben – olyan egységes piacot határozott meg, amelyen a felperes (nagykereskedelmi szinten) és a forgalmazói (kiskereskedelmi szinten) egyaránt tevékenykednek. Álláspontja szerint alapvető hiba van az érintett termékpiac meghatározásában. Az érintett piac alapvető jelentőséggel bír, amennyiben a versenytanácsnak a 797. sz. rendeletben előírt mentességek alkalmazhatóságát kell értékelnie.
- 17 **A versenytanács** arra hivatkozik, hogy az érintett piac meghatározása nem releváns a megtámadott határozat jogszerűsége tekintetében, mivel a szóban forgó kartell a 797. sz. rendelet értelmében nem élvez mentességet, és pedig nem az e rendelet rendelkezései által meghatározott piaci részesedési küszöbértékek túllépése, hanem amiatt, hogy cél általi versenykorlátozást eredményezett.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokainak rövid bemutatása

- 18 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az alapeljárásban vitatott megállapodás nem érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet. Ugyanakkor, mivel az alkalmazandó nemzeti rendelkezés – azaz a versenytörvény 11. cikkének

(1) bekezdése – ugyanazt a jogi keretet hozza létre, mint az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése, el kell kerülni, hogy Lettorszáiban a vertikális kartellek megállapítása terén eltérő kritériumot fogadjanak el.

- 19 Következésképpen a Bíróság ítélkezési gyakorlata, és különösen az Allianz Hungária Biztosító és társai ítélet (C-32/11, EU:C:2013:160) 20. pontja alapján a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy van jogalapja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések annak tisztázása érdekében történő előterjesztésének, hogy az alapügyben vitatotthoz hasonló megállapodás (amely előírja, hogy regisztrált potenciális ügyletek esetén az a forgalmazó, akinek részéről a nyilvántartásba vétel az ügylet előtt megtörtént, elsőbbséget élvez az értékesítési eljárásnak a szóban forgó végfelhasználóval történő lefolytatása tekintetében, kivéve ha ez utóbbi kifogást emel ellene, valamint hogy ezen előny hat hónapig fennáll a potenciális ügylet nyilvántartásba vételét követően) jellege lehetővé teszi-e annak megállapítását, hogy e megállapodás célja objektíve a piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása.